

[Justitsministeren.]

at man vil tilkalde advokater, når man skal drøfte advokatproblemer osv. Jeg synes, det må være den mest tilfredsstillende løsning, sammen med at vi lader folketingets retsudvalg løbende få orientering. Men jeg har som sagt ikke lagt mig fast herpå, og jeg er absolut modtagelig for forhandling om en anden løsning.

Det glæder mig, at hr. Gudme ikke gik ind for den ubestemte formulering, men det er der jo heller ikke andre der har turdet; som jeg citerede, synes det, som om hr. Grell selv ikke mener, at hans formulering er egnet som lovtækst, og han kalder det vel også i interviewet nu nærmest for en målsætning. Under den synsvinkel er den fortræffeligt egnet, for så kan vi alle sammen erklære os enige i dens indhold. Vi skal bare se at finde den rette lovtekniske formulering, og dér er jeg enig med hr. Gudme og andre i, at von Eybens idé i den kronik, han havde i Politiken forleden, nok er mere realistisk og af bedre byggesten.

Om vi så kan overvinde de betænkeligheder, som straffelovrådet også har ved at bruge den teknik, og finde en helt tredje løsning, synes jeg lige vi skal se tiden an for at få konstateret. Jeg håber det og vil blive glad for at finde den rigtige løsning; det er ikke så ligetil at komme med patentløsninger; det vil sikkert alle, der har deltaget i debatten i dag, give mig ret i.

Jeg hørte med interesse hr. Gudmes bebrejdelser for, at vi ikke var kommet med forslag om en ny ågerlov. Jeg kan ikke sige, at det var på vores program, men det er vel en kendt sag, i hvert fald har jeg sagt det offentligt nogle gange, at da åbningstalen blev lavet og vi inleverede vort lovgivningsprogram, indeholdt den flere love; end vi fik accepteret; vi var nemlig kommet op på et antal af over 200, og det turde vi ikke byde folketinget — ikke justitsministeriet alene selvfølgelig, men vi måtte ligesom de andre ministerier finde os i, at få vort lovgivningsprogram beskåret. Jeg husker ikke, om ågerloven var herpå, men det er jo i den

forbindelse underordnet, fordi vi tillige i år har oplevet, at både venstre, de konservative og de radikale har bedt om en lovpause og endda henstillet, at nogle af justitsministeriets lovforslag, som er til behandling i retsudvalget, blev standset. Det har vi altså ikke kunnet imødekomme, fordi vi anser de reformer, som disse lovforslag betyder, for at være så vigtige, at vi ikke synes, de må tages af bordet.

Så skal jeg kun sige til hr. Gudme, at jeg er enig i, at vi også bør se på abonnementsfirmaerne og de kontrakter, de tegner. Jeg synes, det er noget farligt, men det kan være lidt vanskeligt at finde frem til, både hvilken minister det angår, og hvilken lovgivning det angår. Er det næringsloven, er det forsikringsaftaleloven, eller er det aftaleloven? Det er egentlig ikke så ligetil. Men vi har spekuleret over det, og vi finder såmænd også nok ud af den side af sagen.

I øvrigt takker jeg hr. Gudme, fordi han så klart og tydeligt karakteriserede visse af de angreb, som min ringhed har været ude for. I øvrigt skal man ikke fordybe sig i de beskyldninger, for min person er i denne forbindelse aldeles uden betydning.

Hr. Morten Lange sagde, at her var der tale om en lovmæssigt uhyre vanskelig opgave, og det kan jeg kun tilslutte mig. Men det skal jo ikke afholde os fra at gå i gang med den. Jeg vil gerne takke hr. Morten Lange, fordi han udtrykte tilfredshed med og anerkendelse af det kolossale arbejde, som embedsmændene har udført og udfører. Han brugte udtrykket, at hvis ikke embedsmændene var gået ind i en medleven og med energi havde påtaget sig dette store arbejde, så havde det stået skidt til. Jeg kan helt tilslutte mig hans karakteristik.

Hr. Morten Lange sagde også noget om, at man måtte prøve på at samle det, vi ønsker straffet, i en enkelt lovbestemmelse, og det vil altså sige, at han giver tilslutning til en generel straffelovsbestemmelse. Det vil jeg også og har tidligere selv givet tilslutning til, sidst offentligt, da jeg svarede hr. Thestrup på et spørgsmål den 14. marts i